

[Tyroll]

Ikke alene har man på denne måde hals- og håndsret over, hvilke bestemmelser der skal dømmes ud fra, men derefter kommer man altså med denne arbejdsgiverret, som kan idømme enten advarsel, irettesættelse eller bod, fordi man tilsidesætter det, der er fastlagt, egenhændigt dikteret, som det f.eks. har fundet sted ved de sidste overenskomster. Der er tale om, at man skal have sig et ekstra redskab for at nedgøre de offentligt ansattes organisationers interesser, for at sikre sig, at man kan sætte den lønpolitik igennem, som man skilter med at man agter at gennemføre i den kommende tid. Det vil vi måske allerede få at mærke her ved de kommende overenskomstforhandlinger.

Hvad er det så, man skal dømme på baggrund af? Der er jo tale om, at ikke bare de bestemmelser, der vedrører lønfastsættelsen, men også § 10 i tjenestemandsløven skal med ind, og det er jo en meget bred formulering, der lyder således:

»Tjenestemanden skal samvittighedsfuldt overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.«

Overtrædelse af denne paragraf kan man altså indklages for sådan en tjenestemandrets for. Hvordan defineres sådan et begreb? Ud fra hvilke politiske holdninger kommer medlemmerne af tjenestemandssretten til at tage stilling til, hvad der ligger inden for rammerne af så vidtløftig en formulering som den, der ligger i § 10? Der er ikke grænser for, hvad man kan indklages for. Bliver man indklaget for manglende værdighed som følge af skrankepaveri rundt omkring? Er det sådan noget? Eller er det i højere grad dommere fra højesteret osv., som skal afgøre, hvad der ligger i denne meget brede formulering?

Poul H. Møller (KrF):

Jeg er enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at det vel nok er lidt drastisk på baggrund af et tre timers fagligt møde i 1979 at lovgive om, hvorledes man skal gribe sådanne sager an fremover. Det er vel alles håb, at der ikke vil ske alt for mange af den slags ulovlige arbejdsnedlæggelser, som man kalder det, i hvert fald når det er tjenestemænd, men naturligvis kan det forekomme. Når vi i dag ser

i aviserne, at man vil røre ved tjenestemandspensionerne, kan det give bange anelser.

Det viste sig jo, at da man skulle strafforfølge disse tjenestemænd, som havde holdt dette tre timer lange faglige møde, så blev bedømmelsen og sanktionerne lidt vel forskellige. Det bevirkede, at folketinget henstillede til regeringen at lovgive på området, og det er blevet til det fremsatte lovforslag, som kristeligt folkeparti i store træk er enig i og hilser med tilfredshed.

Såfremt dette nye begreb, tjenestemandssretten, kan bevirke, at fremtidige tjenestemandssager vedrørende overtrædelse af § 53, stk. 1, bliver mere ensartet behandlet, vil vi også hilse det med tilfredshed.

Jeg har forskellige småindvendinger, som jeg ikke skal komme ind på her. Flere ordførere har været inde på, at de kommunale tjenestemænd i lighed med statens tjenestemænd allerede nu burde have været inddraget, således at tjenestemandssretten behandlede forseelser hos samtlige tjenestemænd inden for riget. Men det kommer jo senere, ser det ud til.

Som sagt hilser vi lovforslaget som sådant med tilfredshed og vil behandle det velvilligt under udvalgsbehandlingen og måske komme med enkelte små indsigelser.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet beklager meget den behandling, offentligt ansatte, herunder tjenestemænd, har fået af deres arbejdsgivere, stat og kommuner, i mange omgange. Men vi beklager sandelig også, at tjenestemænd har kunnet finde på at tilsidesætte deres forpligtelser til at fortsætte arbejdet i enhver situation, uanset at man altså godt kan have forståelse for baggrunden. Vi mener for øvrigt, at det er uklogt af dem at undergrave deres ansættelsesvilkårssystem.

Vi vil fra retsforbundets side virke for en begrænsning af tjenestemandssystemet til de egentlige, centrale nøglepositioner, hvor det er nødvendigt for samfundets opretholdelse, at arbejdet fortsættes i enhver situation. Det vil også begrænse problemet med arbejdsnedlæggelser.

Retsforbundet finder, at tjenestemandssforseelser, også når de sker i stor udstrækning, ja, kollektivt, må udløse sanktioner. Der er